

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/1589**ze dne 13. července 2015,****kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie
(kodifikované znění)****(Text s významem pro EHP)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 109 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ⁽²⁾ bylo několikrát podstatně změněno ⁽³⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedené nařízení mělo být kodifikováno.
- (2) Aniž jsou dotčena zvláštní procesní pravidla stanovená v nařízeních pro určitá odvětví, vztahuje se toto nařízení na podporu ve všech odvětvích. Za účelem použití článků 93 a 107 Smlouvy o fungování Evropské unie má Komise zvláštní pravomoc podle článku 108 této smlouvy rozhodovat o slučitelnosti státní podpory s vnitřním trhem při přezkoumání existující podpory, při rozhodování o nové nebo pozměněné podpoře a při uskutečňování opatření týkajících se nesplnění jejich rozhodnutí nebo oznamovací povinnosti.
- (3) V kontextu modernizovaného systému státní podpory, která má za cíl přispět jak k provádění strategie Evropa 2020 pro růst, tak k rozpočtové konsolidaci, by článek 107 Smlouvy o fungování EU měl být uplatňován účinně a jednotně v celé Unii. Nařízení (ES) č. 659/1999 upevnilo a posílilo předchozí praxi Komise zvyšování právní jistoty a podpory rozvoje politiky státní podpory v transparentním prostředí.
- (4) Za účelem zajištění právní jistoty je vhodné vymezit podmínky, za kterých je podpora považována za existující podporu. Dotvoření a prohloubení vnitřního trhu je postupný proces, který se odráží ve stálém rozvoji politiky státní podpory. Z důvodu tohoto vývoje se určitá opatření, která v okamžiku jejich provedení nebyla státní podporou, mohla od té doby státní podporou stát.
- (5) V souladu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU všechny plány na poskytnutí nové podpory musí být oznámeny Komisi a nemohou být provedeny dříve, než budou Komisí schváleny.
- (6) V souladu s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii mají členské státy povinnost spolupracovat s Komisí a poskytovat jí všechny požadované informace, aby mohla vykonávat své povinnosti podle tohoto nařízení.
- (7) Lhůta, do které musí Komise dokončit předběžné posouzení oznámené podpory, by měla být stanovena na dva měsíce od obdržení úplného oznámení nebo od obdržení řádně odůvodněného prohlášení dotyčného členského státu, že považuje oznámení za úplné, protože doplňující informace vyžádané Komisí nejsou dostupné nebo již byly poskytnuty. Z důvodů právní jistoty má být toto posouzení zakončeno rozhodnutím.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 29. dubna 2015 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Viz příloha I.

- (8) Ve všech případech, kde Komise jako výsledek předběžného posouzení nemůže shledat podporu slučitelnou s vnitřním trhem, musí být zahájeno formální vyšetřovací řízení, aby umožnilo Komisi shromáždit všechny informace, které potřebuje pro posouzení slučitelnosti podpory, a aby se zúčastněným stranám umožnilo předložit jejich připomínky. Práva zúčastněných stran mohou být nejlépe ochráněna v rámci formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.
- (9) Pro účely posuzování slučitelnosti jakékoli oznámené nebo protiprávní státní podpory s vnitřním trhem, pro něž má Komise výlučnou pravomoc podle článku 108 Smlouvy o fungování EU, je vhodné zajistit, aby Komise měla, pokud jde o vymáhání pravidel státní podpory, pravomoc si vyžádat veškeré nezbytné tržní informace od kteréhokoli členského státu, podniku nebo sdružení podniků, kdykoli má pochybnosti o slučitelnosti dotyčného opatření s pravidly Unie, a zahájila tudíž formální vyšetřovací řízení. Komise by měla využívat tuto pravomoc zejména v případech, v nichž se jeví nezbytným složitě věcné posouzení. Při rozhodování o tom, zdali této pravomoci využije, by měla Komise řádně zohlednit dobu trvání předběžného posouzení.
- (10) Pro účely posouzení slučitelnosti podpory po zahájení formálního vyšetřovacího řízení, zejména pokud jde o technicky složité případy, jež podléhají věcnému posouzení, by Komise měla mít možnost požadovat pomocí prosté žádosti nebo rozhodnutí po kterémkoli členském státě, podniku nebo sdružení podniků, aby jí poskytl veškeré tržní informace nezbytné pro dokončení jejího posouzení, pokud informace, které dotyčný členský stát poskytl v průběhu předběžného posouzení, nejsou dostatečné, přičemž by měla náležitě zohlednit zásadu přiměřenosti, zejména v případě malých a středních podniků.
- (11) Vzhledem ke zvláštnímu vztahu mezi příjemci podpory a dotčenými členskými státy by měla být Komise schopna požádat o informace od příjemce podpory pouze ve shodě s dotyčným členským státem. Poskytnutí informací příjemcem podpory není právním základem pro dvoustranná jednání mezi Komisí a dotyčným příjemcem.
- (12) Komise by měla vybrat příjemce žádostí o informace na základě objektivních kritérií vhodných pro daný případ a zajistit, aby byl při žádosti určené vzorku podniků nebo jejich sdružení tento vzorek respondentů v každé kategorii reprezentativní. Požadované informace by měly spočívat zejména ve faktických údajích o společnosti a trhu a v analýze fungování trhu založené na skutečnostech.
- (13) Komise jako orgán zahajující řízení by měla odpovídat za ověření jak předání informací členskými státy, podniky nebo sdruženími podniků, tak údajné důvěrnosti předaných informací.
- (14) Komise by měla mít možnost vynucovat odpovědi na žádosti o informace zaslané podniku nebo sdružení podniků, podle potřeby i pomocí přiměřených pokut a penále. Při stanovování výší pokut a penále by měla Komise řádně zohledňovat zásady přiměřenosti a vhodnosti, zejména pokud jde o malé a střední podniky. Práva stran, od kterých se žádá poskytnutí informací, by měla být zaručena tím, že jim bude dána příležitost se vyjádřit k rozhodnutí o uložení pokuty nebo penále ještě před jeho přijetím. Soudní dvůr Evropské unie by měl mít ve vztahu k těmto pokutám a penále pravomoc k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci ve smyslu článku 261 Smlouvy o fungování EU.
- (15) Při řádném zohlednění zásad přiměřenosti a vhodnosti by Komise měla být schopna snížit výši penále nebo je zcela prominout, pokud příjemci žádostí požadované informace poskytnou, ač po uplynutí lhůty.
- (16) Pokuty a penále se nevztahují na členské státy, neboť ty mají povinnost loajálně spolupracovat s Komisí v souladu s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o fungování EU a poskytovat jí všechny požadované informace, aby mohla vykonávat své povinnosti podle tohoto nařízení.
- (17) Po zohlednění připomínek předložených zúčastněnými stranami by Komise měla uzavřít své posouzení přijetím konečného rozhodnutí neprodleně po odstranění pochybností. Je vhodné, aby v případech, kdy není posouzení uzavřeno do 18 měsíců od zahájení řízení, měl dotyčný členský stát možnost požádat o rozhodnutí, které by Komise musela vydat do dvou měsíců.

- (18) Aby bylo zaručeno právo dotyčného členského státu na obhajobu, měl by obdržet kopie žádostí o informace zaslaných ostatním členskými státy, podnikům nebo sdružením podniků a měl by mít možnost vyjádřit se k obdržetým připomínkám. Rovněž by měl být informován o názvech dožadovaných podniků a sdružení podniků, pokud tyto subjekty neprokázaly oprávněný zájem na ochraně své totožnosti.
- (19) Komise by měla vzít náležitě v úvahu oprávněné zájmy podniků na ochraně jejich obchodního tajemství. Neměla by mít možnost důvěrné informace od respondentů, které nemohou být sloučeny nebo jinak anonymizovány, použít v žádném rozhodnutí, ledaže by předem získala jejich souhlas k sdělení těchto informací dotyčnému členskému státu.
- (20) Pokud se nezdá, že by informace označená jako důvěrná byla předmětem profesního tajemství, je vhodné, aby existoval mechanismus, pomocí kterého Komise rozhodne o rozsahu možného zveřejnění takové informace. Každé rozhodnutí o zamítnutí požadavku na důvěrnost informace by mělo obsahovat informace o lhůtě, po jejímž uplynutí může být informace zveřejněna, aby mohl respondent využít dostupné soudní ochrany, včetně předběžných opatření.
- (21) Za účelem zajištění toho, aby pravidla pro státní podporu byla používána správně a účinně, by měla mít Komise možnost zrušit své rozhodnutí založené na nepřesných informacích.
- (22) Za účelem zajištění dodržování článku 108 Smlouvy o fungování EU, a zejména oznamovací povinnosti a ustanovení o pozastavení v čl. 108 odst. 3, by Komise měla přezkoumávat všechny případy protiprávní podpory. V zájmu transparentnosti a právní jistoty by měly být stanoveny postupy, které se mají použít v takových případech. Pokud členský stát nedodržel oznamovací povinnost nebo ustanovení o pozastavení, Komise by neměla být vázána lhůtami.
- (23) Komise by měla být schopna z vlastního podnětu přezkoumat informace z jakéhokoli zdroje týkající se protiprávní podpory za účelem zajištění dodržování článku 108 Smlouvy o fungování EU, a zejména oznamovací povinnosti a ustanovení o pozastavení podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, a za účelem posouzení slučitelnosti podpory s vnitřním trhem.
- (24) V případech protiprávní podpory by Komise měla mít právo získat všechny nezbytné informace, které jí umožňují přijmout rozhodnutí a případně neprodleně obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Je tedy vhodné umožnit Komisi přijmout dočasná opatření vůči dotyčným členským státům. Dočasná opatření mohou mít formu příkazu k poskytnutí informací, příkazu k pozastavení podpory a příkazu k navrácení podpory. Komisi by mělo být umožněno, aby v případě nesplnění příkazu k poskytnutí informací rozhodla na základě dostupných informací a aby v případě neplnění příkazu k pozastavení podpory nebo příkazu k navrácení podpory mohla předložit věc přímo Soudnímu dvoru, v souladu s čl. 108 odst. 2 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování EU.
- (25) V případech protiprávní podpory, která není slučitelná s vnitřním trhem, měla být obnovena účinná hospodářská soutěž. Za tímto účelem je nutné, aby byla podpora bez odkladu navrácena včetně úroků. Je vhodné, aby navrácení podpory bylo uskutečňováno v souladu s postupy vnitrostátního práva. Použití těchto postupů by nemělo být překážkou obnovení účinné hospodářské soutěže tím, že by bránilo okamžitému a účinnému výkonu rozhodnutí Komise. K dosažení tohoto výsledku by měly členské státy učinit všechna nezbytná opatření zajišťující účinnost rozhodnutí Komise.
- (26) Z důvodů právní jistoty je vhodné stanovit promlčecí lhůtu 10 let pro případ protiprávní podpory, po jejímž uplynutí nebude možné navrácení podpory nařídit.
- (27) Z důvodů právní jistoty je vhodné stanovit promlčecí lhůtu pro ukládání a vymáhání pokut a penále.
- (28) Zneužití podpory by mohlo ovlivnit fungování vnitřního trhu podobným způsobem jako protiprávní podpora, takže by ohledně něj měly být použity podobné postupy. Podpora, jež byla pravděpodobně zneužita, byla již předtím na rozdíl od protiprávní podpory schválena Komisí. Komisi by tedy nemělo být povoleno ve spojitosti se zneužitím podpory použít příkazu k navrácení podpory.

- (29) V souladu s čl. 108 odst. 1 Smlouvy o fungování EU má Komise povinnost ve spolupráci se členskými státy průběžně zkoumat všechny režimy existujících podpor. V zájmu transparentnosti a právní jistoty je vhodné blíže určit rozsah spolupráce podle uvedeného článku.
- (30) Za účelem zajištění slučitelnosti existujících režimů podpory s vnitřním trhem a v souladu s čl. 108 odst. 1 Smlouvy o fungování EU by měla Komise navrhnout příslušná opatření, pokud existující režim podpory není nebo již není slučitelný s vnitřním trhem, a měla by zahájit postup stanovený v čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, pokud dotyčný členský stát neprovede navrhovaná opatření.
- (31) Je vhodné vymežit všechny možnosti pro třetí strany, jak bránit své zájmy v postupech týkajících se státní podpory.
- (32) Stížnosti jsou základním zdrojem informací k odhalení porušení pravidel Unie pro poskytování státní podpory. V zájmu zajištění kvality stížností předložených Komisi a současně transparentnosti a právní jistoty je vhodné vymežit podmínky, které by měla stížnost splnit, aby tím Komise získala informace týkající se údajné protiprávní podpory a mohl by se zahájit proces předběžného posouzení. Podání nesplňující uvedené podmínky by měla být považována za obecné informace o trhu a neměla by nezbytně vést k vyšetřovacímu řízení *ex officio*.
- (33) Od stěžovatelů by se mělo vyžadovat, aby prokázali, že jsou zúčastněnou stranou ve smyslu čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU a čl. 1 písm. h) tohoto nařízení. Také by se od nich mělo vyžadovat poskytnutí určitého množství informací, a to ve formě, k jejímuž určení prováděcím předpisem by měla být zmocněna sama Komise. Aby nebyli odrazeni případní stěžovatelé, měl by prováděcí předpis vzít v úvahu, že by požadavky na zainteresované strany v souvislosti s podáním stížnosti neměly představovat přílišnou zátěž.
- (34) Aby bylo zajištěno, že Komise řeší podobné problémy jednotně na celém vnitřním trhu, je vhodné stanovit zvláštní právní základ pro zahájení šetření hospodářských odvětví nebo určitých nástrojů podpory v několika členských státech. Z důvodů přiměřenosti a s ohledem na vysokou administrativní zátěž vyvolanou takovými vyšetřovacími řízeními by měla být odvětvová šetření prováděna pouze tehdy, když dostupné informace vedou k odůvodněnému podezření, že by opatření státní podpory v konkrétním odvětví mohla vážně omezovat nebo narušovat hospodářskou soutěž na vnitřním trhu v několika členských státech, nebo pokud stávající podpory v určitém odvětví v několika členských státech nejsou, nebo již nadále nejsou, slučitelné s vnitřním trhem. Taková šetření by Komisi umožnila zabývat se otázkami horizontální státní podpory účinným a transparentním způsobem a obdržet *ex ante* celkový pohled na dotyčné odvětví.
- (35) Za účelem umožnit Komisi ujistit se o souladu s rozhodnutími Komise a usnadnit spolupráci mezi Komisí a členskými státy za účelem průběžného zkoumání všech existujících režimů podpor v členských státech v souladu s čl. 108 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, je nutné stanovit obecnou oznamovací povinnost ohledně všech existujících režimů podpor.
- (36) Má-li Komise vážné pochybnosti, zda-li jsou dodržována její rozhodnutí, měla by mít k dispozici dodatečné nástroje, které by jí umožnily získat informace nezbytné pro prověření, že jsou její rozhodnutí účinně plněna. Kontroly na místě jsou vhodným a užitečným nástrojem, a to zejména v případech, kdy může být podpora zneužita. Komise by proto měla být oprávněna provádět kontroly na místě a příslušné orgány členských států s ní musí spolupracovat, pokud podnik odporuje takové kontrole.
- (37) Jednotnost provádění pravidel státní podpory vyžaduje, aby byl stanoven mechanismus spolupráce mezi soudy členských států a Komisí. Taková spolupráce přísluší všem soudům členských států, které uplatňují čl. 107 odst. 1 a článek 108 Smlouvy o fungování EU. Vnitrostátní soudy by zejména měly mít možnost požádat Komisi o informace nebo o stanovisko ve věcech týkajících se uplatňování pravidel státní podpory. Komise by rovněž měla mít možnost předkládat písemná nebo ústní vyjádření soudům, jimž přísluší používání čl. 107 odst. 1 nebo článku 108 Smlouvy o fungování EU. Při pomoci vnitrostátním soudům v tomto ohledu by Komise měla jednat v souladu se svou povinností bránit veřejný zájem.
- (38) Těmito vyjádřeními a stanovisky Komise by neměl být dotčen článek 267 Smlouvy o fungování EU a neměly by jim být právně vázány vnitrostátní soudy. Měly by být předkládány v rámci vnitrostátních procesních pravidel a praxe, včetně praxe pro ochranu práv stran, při plném zohlednění nezávislosti vnitrostátních soudů.

Vyjádření předložená Komisí z vlastního podnětu by se měla omezovat na případy, kdy jsou důležitá pro soudržné uplatňování čl. 107 odst. 1 nebo článku 108 Smlouvy o fungování EU, zejména na případy, které jsou důležité pro vymáhání či další rozvoj judikatury na úrovni Unie v oblasti státní podpory.

- (39) V zájmu transparentnosti a právní jistoty je vhodné podávat veřejnosti informace o rozhodnutích Komise při současném zachování zásady, že rozhodnutí v případech státní podpory jsou určena dotyčným členským státům. Je tedy vhodné zveřejnit všechna rozhodnutí, která by mohla mít vliv na zájmy zúčastněných stran, buď v plném znění, nebo ve formě výtahu nebo vytvořením kopií takových rozhodnutí přístupných zúčastněným stranám, pokud rozhodnutí nebyla zveřejněna nebo nebyla zveřejněna v úplném znění.
- (40) Při zveřejňování svých rozhodnutí by měla Komise dodržovat pravidla profesního tajemství v souladu s článkem 339 Smlouvy o fungování EU, včetně ochrany všech důvěrných informací a osobních údajů.
- (41) Komise by v úzké spolupráci s Poradním výborem pro státní podpory měla mít možnost přijmout prováděcí předpisy, kterými se stanoví pravidla týkající se postupů podle tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) „podporou“ se rozumí jakékoliv opatření splňující všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU;
- b) „existující podporou“ se rozumí:
- i) aniž jsou dotčeny články 144 a 172 aktu o přistoupení Rakouska, Finska a Švédska, bod 3 a dodatek k příloze IV aktu o přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska, bod 2 a bod 3 písm. b) a dodatek k příloze V aktu o přistoupení Bulharska a Rumunska a bod 2 a bod 3 písm. b) a dodatek k příloze IV aktu o přistoupení Chorvatska, všechny podpory existující v jednotlivých členských státech před vstupem Smlouvy o fungování EU v platnost, to znamená režimy podpor a jednotlivé podpory, které byly zavedeny před vstupem Smlouvy o fungování EU v platnost a zůstávají v příslušných členských státech použitelné i po něm,
 - ii) schválená podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivé podpory schválené Komisí nebo Radou,
 - iii) podpora, která se považuje za schválenou podle čl. 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 659/1999 nebo podle čl. 4 odst. 6 tohoto nařízení nebo před nařízením (ES) č. 659/1999, ale v souladu s tímto postupem,
 - iv) podpora, která se považuje za existující podporu podle článku 17 tohoto nařízení,
 - v) podpora, která se považuje za existující podporu, protože v době, kdy začala být uskutečňována, nevytvářela podporu a poté se stala podporou následkem vývoje vnitřního trhu bez toho, že by byla členským státem pozměněna. Pokud se některá opatření stala podporou následkem liberalizace činnosti právem Unie, taková opatření nebudou považována za existující podporu po datu stanoveném pro liberalizaci;
- c) „novou podporou“ se rozumí každá podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivá podpora, která není existující podporou, včetně změn existující podpory;

- d) „režimem podpory“ se rozumí jakýkoliv akt, na jehož základě může být bez dalších prováděcích opatření poskytnuta jednotlivá podpora pro podniky definované aktem obecným nebo abstraktním způsobem, a dále akt, na jehož základě může být na neurčitou dobu a/nebo na neurčitou částku poskytnuta pro jeden nebo několik podniků podpora, která není spojena se zvláštním projektem;
- e) „jednotlivou podporou“ se rozumí podpora, která není poskytnuta na základě režimu podpory nebo která je poskytnuta na základě režimu podpory, ale musí být oznámena;
- f) „protiprávní podporou“ se rozumí nová podpora uskutečňovaná v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU;
- g) „zneužitím podpory“ se rozumí podpora použitá příjemcem v rozporu s rozhodnutím přijatým na základě čl. 4 odst. 3 nebo čl. 7 odst. 3 nebo 4 nařízení (ES) č. 659/1999 nebo čl. 4 odst. 3 nebo čl. 9 odst. 3 nebo 4 tohoto nařízení;
- h) „zúčastněnou stranou“ se rozumí kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení.

KAPITOLA II

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE OZNÁMENÉ PODPORY

Článek 2

Oznámení nové podpory

1. S výhradou odlišné úpravy v nařízeních přijatých na základě článku 109 Smlouvy o fungování EU nebo jiných příslušných ustanovení této smlouvy musí dotyčný členský stát oznámit Komisi s dostatečným časovým předstihem všechny plány na poskytnutí nové podpory. Komise bezodkladně uvědomí dotyčný členský stát o obdržení oznámení.
2. V oznámení poskytne dotyčný členský stát všechny nezbytné informace, aby Komisi umožnil přijmout rozhodnutí podle článků 4 a 9 (dále jen „úplné oznámení“).

Článek 3

Ustanovení o pozastavení

Podpora oznamovaná podle čl. 2 odst. 1 nesmí být uskutečněna dříve, než Komise přijme nebo se bude mít za to, že přijala, rozhodnutí schvalující tuto podporu.

Článek 4

Předběžné posouzení oznámení a rozhodnutí Komise

1. Komise posoudí oznámení ihned po jeho obdržení. Aniž je dotčen článek 10, Komise přijme rozhodnutí podle odstavců 2, 3 nebo 4 tohoto článku.
2. Shledá-li Komise po předběžném posouzení, že oznámené opatření není podporou, zaznamená tento nález ve formě rozhodnutí.
3. Shledá-li Komise po předběžném posouzení, že nejsou vzneseny žádné pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření s vnitřním trhem, pokud opatření spadá pod čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, rozhodne, že opatření je slučitelné s vnitřním trhem (dále jen „rozhodnutí nevznášet námitky“). Rozhodnutí blíže určí, která výjimka podle Smlouvy o fungování EU byla použita.
4. Shledá-li Komise po předběžném posouzení, že existují pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření s vnitřním trhem, rozhodne o zahájení postupu podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU (dále jen „rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení“).

5. Rozhodnutí podle odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku jsou učiněna ve lhůtě dvou měsíců. Tato lhůta začíná v den následující po dni obdržení úplného oznámení. Oznámení je považováno za úplné, pokud Komise nepožádá o další informace ve lhůtě dvou měsíců od obdržení oznámení nebo od obdržení požadovaných dodatečných informací. Lhůta může být prodloužena se společným souhlasem Komise a dotyčného členského státu. Komise může případně stanovit kratší lhůty.

6. Pokud Komise nerozhodla v souladu s odstavci 2, 3 nebo 4 ve lhůtě stanovené v odstavci 5, považuje se souhlas Komise s podporou za udělený. Dotyčný členský stát může následně provést opatření, o kterých bylo rozhodováno, poté, co o nich předem podá Komisi oznámení, ledaže Komise rozhodne podle tohoto článku ve lhůtě 15 pracovních dní od obdržení oznámení.

Článek 5

Žádost o informace adresovaná oznamujícímu členskému státu

1. Považuje-li Komise informace týkající se opatření oznámeného podle článku 2, které jí poskytne dotyčný členský stát, za neúplné, požádá o všechny nezbytné dodatečné informace. Pokud členský stát odpoví na tuto žádost, Komise uvědomí členský stát o obdržení odpovědi.

2. Neposkytne-li dotyčný členský stát Komisi požadované informace ve lhůtě stanovené Komisí, nebo poskytne-li neúplné informace, Komise zašle upomínku poskytující přiměřenou dodatečnou lhůtu pro poskytnutí požadovaných informací.

3. Oznámení se považuje za vzaté zpět, pokud není požadovaná informace poskytnuta během předepsané lhůty, ledaže před uplynutím lhůty je lhůta buď prodloužena se společným souhlasem Komise a dotyčného členského státu, nebo dotyčný stát v řádně odůvodněném prohlášení informuje Komisi, že považuje oznámení za úplné, protože dodatečně požadované informace nejsou dostupné nebo již byly poskytnuty. V tomto případě počíná lhůta podle čl. 4 odst. 5 dnem následujícím po dni obdržení prohlášení. Pokud se oznámení považuje za vzaté zpět, Komise o tom uvědomí členský stát.

Článek 6

Formální vyšetřovací řízení

1. Rozhodnutí o zahájení formální vyšetřovacího řízení shrne relevantní skutkové a právní otázky, zahrne předběžné hodnocení Komise o charakteru navrhovaného opatření jako podpory a vyloží pochybnosti o jeho slučitelnosti s vnitřním trhem. V rozhodnutí jsou dotyčný členský stát a ostatní zúčastněné strany vyzvány k předložení připomínek v předepsané lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc. V řádně odůvodněných případech může Komise předepsanou lhůtu prodloužit.

2. Obdržené připomínky budou předloženy dotyčnému členskému státu. Pokud o to zúčastněná strana požádá, je z důvodů možné újmy její totožnost znepřístupněna dotyčnému členskému státu. Dotyčný členský stát může na připomínky odpovědět v předepsané lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc. V řádně odůvodněných případech může Komise předepsanou lhůtu prodloužit.

Článek 7

Žádost o informace adresovaná jiným zdrojům

1. Po zahájení formálního vyšetřovacího řízení uvedeného v článku 6, zejména pokud jde o technicky složité případy, jež podléhají věcnému posouzení, a pokud informace, které dotyčný členský stát poskytl v průběhu předběžného posouzení, nejsou dostatečné, může Komise požádat kterýkoli jiný členský stát, podnik nebo sdružení podniků o poskytnutí veškerých tržních informací nezbytných pro to, aby mohla dokončit posouzení předmětného opatření, s náležitým ohledem na zásadu přiměřenosti, zejména v případě malých a středních podniků.

2. Komise může informace požadovat pouze:
 - a) pokud je žádost omezena na formální vyšetřovací řízení, která byla Komisí označena za dosud neefektivní, a
 - b) pokud dotyčný členský stát se žádostí souhlasí, týká-li se příjemců podpory.
3. Podniky nebo sdružení podniků poskytující informace na žádost Komise o tržní informace založenou na odstavcích 6 a 7 předloží svou odpověď současně Komisi i dotyčnému členskému státu, pokud poskytnuté dokumenty nezahrnují informace, které jsou vůči tomuto členskému státu důvěrné.

Komise řídí a sleduje předávání informací mezi členskými státy, podniky a sdruženími podniků a ověřuje údajnou důvěrnost předaných informací.

4. Komise požaduje pouze informace, které má členský stát, podnik nebo sdružení podniků, jimž je žádost určena, k dispozici.
5. Členské státy informace poskytnou na základě prosté žádosti a ve lhůtě stanovené Komisí, která by obvykle neměla překročit jeden měsíc. Pokud členský stát neposkytne požadované informace v této lhůtě nebo poskytne informace neúplné, zašle Komisi upomínku.
6. Komise může prostou žádostí požádat podnik nebo sdružení podniků o poskytnutí informací. Jestliže Komise zasílá podniku nebo sdružení podniků prostou žádost o poskytnutí informací, uvede právní základ a účel žádosti, upřesní, jaké informace jsou vyžadovány, a stanoví přiměřenou lhůtu, ve které musí být informace poskytnuty. Uvede také pokuty podle čl. 8 odst. 1 za poskytnutí nesprávných nebo zavádějících informací.
7. Komise může rozhodnutím požadovat, aby podnik nebo sdružení podniků poskytly informace. V případě, že Komise rozhodnutím vyžaduje od podniku nebo sdružení podniků poskytnutí informací, uvede právní základ a účel žádosti, upřesní, jaké informace jsou vyžadovány, a stanoví přiměřenou lhůtu, ve které musí být informace poskytnuty. Uvede také pokuty podle čl. 8 odst. 1 a podle okolností uvede nebo uloží penále podle čl. 8 odst. 2. Dále uvede právo podniků nebo sdružení podniků na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem Evropské unie.
8. Když Komise vydává žádost podle odstavce 1 nebo 6 tohoto článku anebo rozhodnutí podle odstavce 7, poskytne dotyčnému členskému státu současně jejich kopii. Komise uvede kritéria, na jejichž základě příjemce žádosti nebo rozhodnutí vybrala.
9. Vlastníci podniků nebo jejich zástupci, nebo v případě právnických osob, společností, firem nebo sdružení bez právní subjektivity, osoby pověřené jejich zastupováním ze zákona nebo na základě jejich stanov poskytnou jejich jménem požadované informace. Osoby náležitě zmocněné mohou poskytnout informace jménem svých klientů. Ti však zůstávají plně odpovědní, pokud jsou poskytnuté informace nesprávné, neúplné nebo zavádějící.

Článek 8

Pokuty a penále

1. Považuje-li to Komise za nezbytné a přiměřené, může rozhodnutím uložit podnikům nebo sdružením podniků pokuty nepřesahující 1 % celkového obrátu za předchozí hospodářský rok, pokud úmyslně nebo z hrubé nedbalosti v reakci:
 - a) na žádost učiněnou na základě čl. 7 odst. 6 poskytnou nesprávné nebo zavádějící informace;
 - b) na rozhodnutí přijaté na základě čl. 7 odst. 7 poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace nebo neposkytnou informace ve stanovené lhůtě.

2. Komise může rozhodnutím uložit podnikům nebo sdružením podniků penále, pokud neposkytnou úplné a správné informace požadované Komisí na základě rozhodnutí přijatého podle čl. 7 odst. 7.

Penále nepřesáhne 5 % průměrného denního obratu dotyčného podniku nebo sdružení za předchozí hospodářský rok za každý pracovní den prodlení počítaného ode dne stanoveného v rozhodnutí do doby, kdy poskytne úplné a správné informace požadované Komisí.

3. Při stanovení výše pokuty nebo penále se vezme v úvahu povaha, závažnost a délka trvání porušení těchto ustanovení, s náležitým zohledněním zásad přiměřenosti a vhodnosti, zejména v případě malých a středních podniků.

4. Pokud podniky nebo sdružení podniků splnily povinnost, k jejímuž vymáhání bylo penále určeno, může Komise definitivní částku penále snížit oproti původnímu rozhodnutí, kterým bylo uloženo. Komise může penále i prominout.

5. Před přijetím jakéhokoli rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku stanoví Komise konečnou lhůtu v délce dvou týdnů, v níž má od dotyčných podniků nebo sdružení podniků obdržet chybějící tržní informace, a poskytne jim příležitost k vyjádření.

6. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc k soudnímu přezkumu pokut nebo penále uložených Komisí v plné jurisdikci ve smyslu článku 261 Smlouvy o fungování EU. Může uloženou pokutu nebo penále zrušit, snížit nebo zvýšit.

Článek 9

Rozhodnutí Komise ukončit formální vyšetřovací řízení

1. Aniž je dotčen článek 10, formální vyšetřovací řízení se ukončí rozhodnutím podle odstavců 2 až 5 tohoto článku.

2. Shledá-li Komise, že po příslušných následných úpravách dotyčným členským státem oznámené opatření není podporou, zveřejní tento nález prostřednictvím rozhodnutí.

3. Shledá-li Komise, že po příslušných následných úpravách dotyčným členským státem byly odstraněny pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření s vnitřním trhem, rozhodne, že je podpora slučitelná s vnitřním trhem (dále jen „kladné rozhodnutí“). Toto rozhodnutí blíže určí, která výjimka podle Smlouvy o fungování EU byla použita.

4. Komise může připojit ke kladnému rozhodnutí podmínky, za kterých může být podpora považována za slučitelnou s vnitřním trhem, a může stanovit povinnosti pro umožnění kontroly plnění rozhodnutí (dále jen „podmínečné rozhodnutí“).

5. Shledá-li Komise, že oznámená podpora není slučitelná s vnitřním trhem, rozhodne, že podpora nemůže být uskutečněna (dále jen „záporné rozhodnutí“).

6. Rozhodnutí přijatá podle odstavců 2 až 5 budou učiněna ihned po odstranění pochybností uvedených v čl. 4 odst. 4. Komise vyvine nejvyšší úsilí, aby přijala rozhodnutí ve lhůtě 18 měsíců od zahájení řízení. Tato lhůta může být prodloužena společným souhlasem Komise a dotyčného členského státu.

7. Po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 6 tohoto článku Komise rozhodne ve lhůtě dvou měsíců na základě jí dostupných informací, pokud o to dotyčný stát požádá. Komise případně přijme záporné rozhodnutí, pokud poskytnuté informace nejsou dostatečné pro určení slučitelnosti.

8. Před přijetím jakéhokoli rozhodnutí podle odstavců 2 až 5 poskytne Komise dotyčnému členskému státu příležitost vyjádřit se k informacím obdržným Komisí a poskytnutým dotyčnému členskému státu v souladu s čl. 7 odst. 3 ve lhůtě, jež obvykle nepřesáhne jeden měsíc.

9. Komise nepoužije důvěrné informace od respondentů, které nemohou být sloučeny nebo jinak anonymizovány, v žádném rozhodnutí přijatém podle odstavců 2 až 5 tohoto článku, pokud nezískala jejich souhlas ke sdělení těchto informací dotyčnému členskému státu. Komise může přijmout odůvodněné rozhodnutí, které oznámí dotyčnému podniku nebo sdružení podniků a ve kterém uvede svůj poznatek, že informace poskytnuté respondentem a označené jako důvěrné nejsou chráněny, a stanoví lhůtu, po jejímž uplynutí mohou být tyto informace zveřejněny. Uvedená lhůta nesmí být kratší než jeden měsíc.

10. Komise vezme náležitě v úvahu oprávněné zájmy podniků na ochraně jejich obchodního tajemství a dalších důvěrných informací. Podnik nebo sdružení podniků, které poskytly informace podle článku 7 a které nejsou příjemci dotyčné státní podpory, mohou požádat z důvodu možné újmy o utajení totožnosti před dotyčným členským státem.

Článek 10

Zpětvzetí oznámení

1. Dotyčný členský stát může vzít zpět oznámení ve smyslu článku 2 v přiměřené době před rozhodnutím Komise podle článku 4 nebo článku 9.
2. V případech, kdy Komise již zahájila formální vyšetřovací řízení, toto řízení také ukončí.

Článek 11

Zrušení rozhodnutí

Komise může poté, co měl dotyčný členský stát možnost předložit své připomínky, zrušit rozhodnutí, které učinila podle čl. 4 odst. 2 nebo 3 nebo čl. 9 odst. 2, 3 nebo 4, pokud bylo rozhodnutí založeno na nesprávné informaci poskytnuté během řízení, která byla rozhodujícím faktorem pro rozhodnutí. Před zrušením rozhodnutí a přijetím nového rozhodnutí zahájí Komise formální vyšetřovací řízení podle čl. 4 odst. 4. Články 6, 9 a 12, čl. 13 odst. 1, články 15, 16 a 17 se použijí přiměřeně.

KAPITOLA III

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROTIPRÁVNÍ PODPORY

Článek 12

Přezkoumání, vyžádání si informací a příkaz k poskytnutí informací

1. Aniž je dotčen článek 24, může Komise z vlastního podnětu přezkoumat informace z jakéhokoli zdroje týkající se údajné protiprávní podpory.

Komise přezkoumá bez zbytečného prodlení veškeré stížnosti podané zúčastněnou stranou podle čl. 24 odst. 2 a zajistí, aby byl o postupu a výsledku přezkumu dotyčný členský stát pravidelně a v plném rozsahu informován.

2. V případě nutnosti si Komise vyžádá informace od dotyčného členského státu. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a čl. 5 odst. 1 a 2 se použijí přiměřeně.

Po zahájení formálního vyšetřovacího řízení může Komise rovněž požádat o informace kterýkoli jiný členský stát, podnik nebo sdružení podniků v souladu s články 7 a 8, které se použijí přiměřeně.

3. Pokud navzdory upomínce podle čl. 5 odst. 2 dotyčný členský stát neposkytne požadované informace ve lhůtě předepsané Komisí nebo pokud poskytne neúplné informace, Komise si rozhodnutím vyžádá poskytnutí informací (dále jen „příkaz k poskytnutí informací“). Rozhodnutí blíže určí, které informace jsou požadovány, a předepíše přiměřenou lhůtu, ve které mají být poskytnuty.

Článek 13

Příkaz k pozastavení nebo prozatímnímu navrácení podpory

1. Komise může poté, co poskytla dotyčnému členskému státu příležitost předložit jeho připomínky, přijmout rozhodnutí požadující, aby členský stát pozastavil veškerou protiprávní podporu do doby, než Komise rozhodne o slučitelnosti podpory s vnitřním trhem (dále jen „příkaz k pozastavení podpory“).

2. Komise může poté, co poskytla dotyčnému členskému státu příležitost předložit své připomínky, přijmout rozhodnutí požadující, aby členský stát prozatímně navrátil veškerou protiprávní podporu do doby, než Komise rozhodne o slučitelnosti podpory s vnitřním trhem (dále jen „příkaz k navrácení podpory“) za předpokladu, že jsou splněna všechna následující kritéria:

- a) podle ustálené praxe nejsou pochybnosti o tom, že dotyčné opatření má charakter podpory;
- b) je nutné ihned jednat;
- c) existuje závažné riziko podstatné a nenapravitelné újmy pro soutěžitele.

Navrácení se provede postupem stanoveným v čl. 16 odst. 2 a 3. Poté, co byla podpora navrácena, rozhodne Komise ve lhůtě použitelné pro oznámenou podporu.

Komise může pověřit členský stát, aby spojil navrácení podpory s vyplacením záchranné podpory dotyčnému podniku.

Ustanovení tohoto odstavce se použijí pouze pro protiprávní podporu prováděnou po vstupu nařízení (ES) č. 659/1999 v platnost.

Článek 14

Nevyhovění rozhodnutí o příkazu

Nevyhoví-li členský stát příkazu k pozastavení nebo příkazu k navrácení podpory, je Komise oprávněna, při současném přezkoumání podstaty záležitosti na základě dostupných informací, předložit záležitost přímo Soudnímu dvoru Evropské unie a požádat o prohlášení, že nesplnění příkazu zakládá porušení Smlouvy o fungování EU.

Článek 15

Rozhodnutí Komise

1. Přezkoumání možné protiprávní podpory je zakončeno přijetím rozhodnutí podle čl. 4 odst. 2, 3 nebo 4. V případě rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení je přezkoumání zakončeno přijetím rozhodnutí podle článku 9. Nesplní-li členský stát příkaz k poskytnutí informací, je rozhodnutí přijato na základě dostupných informací.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 13 odst. 2, Komise není v případech možné protiprávní podpory vázána lhůtami stanovenými v čl. 4 odst. 5, čl. 9 odst. 6 a čl. 9 odst. 7.
3. Článek 11 se použije přiměřeně.

Článek 16

Navrácení podpory

1. Je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotýčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil (dále jen „rozhodnutí o navrácení“). Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Unie.
2. Podpora, která má být navrácena podle rozhodnutí o navrácení, zahrnuje úroky v přiměřené výši stanovené Komisí. Úroky jsou splatné od data, kdy byla protiprávní podpora k dispozici příjemci, do data jejího navrácení.
3. Aniž je dotčen příkaz Soudního dvora Evropské unie podle článku 278 Smlouvy o fungování EU, navrácení se provede bezodkladně a v souladu s postupy vnitrostátního práva dotyčného členského státu za předpokladu, že umožňují okamžitý a účinný výkon rozhodnutí Komise. Aniž je dotčeno právo Unie, učiní za tímto účelem a v případě řízení před vnitrostátními soudy dotyčné členské státy všechny nezbytné kroky v rámci jejich právních řádů, včetně dočasných opatření.

KAPITOLA IV

PROMLČECÍ LHŮTY

Článek 17

Promlčecí lhůta pro navrácení podpory

1. Pravomoci Komise ve věci navrácení podpory podléhají promlčecí lhůtě deseti let.
2. Promlčecí lhůta počíná dnem, kdy je protiprávní podpora udělena příjemci buď jako jednotlivá podpora, nebo v rámci režimu podpory. Jakékoli opatření přijaté Komisí nebo členským státem jednajícím na žádost Komise, týkající se protiprávní podpory, přerušuje běh promlčecí lhůty. Každým přerušením počíná lhůta běžet znovu. Promlčecí lhůta neběží po dobu, kdy je rozhodnutí Komise předmětem jednání před Soudním dvorem Evropské unie.
3. Jakákoliv podpora, jejíž promlčecí lhůta uplynula, je považována za existující podporu.

Článek 18

Promlčecí lhůta pro ukládání pokut a penále

1. Pravomoci svěřené Komisi článkem 8 podléhají promlčecí lhůtě tří let.
2. Lhůta stanovená v odstavci 1 začíná běžet dnem, kdy došlo k protiprávnímu jednání uvedenému v článku 8. V případě trvajících nebo opakovaného protiprávního jednání však začíná lhůta běžet dnem, kdy bylo ukončeno.

3. Jakékoli opatření, které Komise přijme za účelem vyšetřování nebo řízení v souvislosti s protiprávním jednáním uvedeným v článku 8, přerušuje běh promlčecí lhůty pro uložení pokuty nebo penále s účinkem ode dne, kdy je opatření oznámeno dotyčnému podniku nebo sdružení podniků.
4. Po každém přerušení začíná promlčecí lhůta běžet znovu. Promlčení lhůta však uplyne nejpozději dnem, kdy uplyne šest let, aniž by Komise uložila pokutu nebo penále. Uvedená lhůta se prodlužuje o dobu, po kterou promlčecí lhůta neběží podle odstavce 5 tohoto článku.
5. Promlčecí lhůta pro uložení pokuty nebo penále neběží po dobu, kdy je rozhodnutí Komise předmětem řízení u Soudního dvora Evropské unie.

Článek 19

Promlčecí lhůta pro vymáhání pokut a penále

1. Pravomoc Komise vymáhat rozhodnutí přijatá podle článku 8 se promlčuje po pěti letech.
2. Promlčecí lhůta uvedená v odstavci 1 začíná běžet dnem, kdy rozhodnutí přijaté podle článku 8 nabude právní moci.
3. Promlčecí lhůta uvedená v odstavci 1 tohoto článku se přerušuje:
 - a) oznámením rozhodnutí, kterým se mění původní částka pokuty nebo penále nebo kterým se zamítá žádost o takovou změnu;
 - b) každým úkonem Komise nebo členského státu jednajícího na žádost Komise, jehož cílem je vymáhat platbu pokuty nebo pravidelného penále.
4. Po každém přerušení začíná promlčecí lhůta běžet znovu.
5. Promlčecí lhůta pro vymáhání pokut nebo penále uvedená v odstavci 1 neběží po dobu, kdy:
 - a) běží lhůta pro zaplacení poskytnutá respondentovi;
 - b) je vymáhání platby pozastaveno rozhodnutím Soudního dvora Evropské unie.

KAPITOLA V

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE ZNEUŽITÍ PODPORY

Článek 20

Zneužití podpory

Aniž je dotčen článek 28, může Komise v případech zneužití podpory zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 4 odst. 4. Články 6 až 9, články 11 a 12, čl. 13 odst. 1 a články 14 až 17 se použijí přiměřeně.

KAPITOLA VI

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE EXISTUJÍCÍCH REŽIMŮ PODPORY

Článek 21

Spolupráce podle čl. 108 odst. 1 Smlouvy o fungování EU

1. Komise získá od dotyčného členského státu všechny informace nezbytné pro přezkoumání existujících režimů podpory podle čl. 108 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, které proběhne ve spolupráci s členským státem.
2. Považuje-li Komise existující režim podpory za neslučitelný nebo již neslučitelný s vnitřním trhem, informuje dotyčný členský stát o tomto předběžném názoru a poskytne dotyčnému členskému státu možnost předložit ve lhůtě jednoho měsíce vyjádření. V řádně odůvodněných případech může Komise tuto lhůtu prodloužit.

Článek 22

Návrh vhodných opatření

Pokud Komise, z hlediska informací předložených členským státem podle článku 21, dospěje k názoru, že existující režim podpory není nebo již není slučitelný s vnitřním trhem, vydá doporučení navrhuující dotyčnému členskému státu vhodná opatření. Doporučení může navrhopvat zejména:

- a) podstatnou změnu režimu podpory; nebo
- b) zavedení procesních požadavků; nebo
- c) zrušení dotyčného režimu podpory.

Článek 23

Právní následky návrhu vhodných opatření

1. Pokud dotyčný členský stát přijme navrhovaná opatření a uvědomí o tom Komisi, Komise toto zjištění zaznamená a uvědomí o tom členský stát. Členský stát je svým přijetím provést vhodná opatření vázán.
2. Pokud dotyčný členský stát nepřijme navrhovaná opatření a Komise, poté co vzala v úvahu argumenty dotyčného členského státu, stále považuje tato opatření za nezbytná, zahájí Komise postup podle čl. 4 odst. 4. Články 6, 9 a 11 se použijí přiměřeně.

KAPITOLA VII

ZÚČASTNĚNÉ STRANY

Článek 24

Práva zúčastněných stran

1. Každá zúčastněná strana může předložit připomínky podle článku 6 v návaznosti na rozhodnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení. Každé zúčastněné straně, která předložila takové připomínky, a každému příjemci jednotlivé podpory je zaslána kopie rozhodnutí přijatého Komisí podle článku 9.
2. Každá zúčastněná strana může podat stížnost s cílem informovat Komisi o jakékoli údajné protiprávní podpoře a o jakémkoli údajném zneužití podpory. Za tímto účelem zúčastněná strana řádně vyplní formulář, který byl stanoven v prováděcím předpise uvedeném v článku 33, a uvede v něm všechny povinné požadované informace.

Pokud se Komise domnívá, že zúčastněná strana nedodržela povinnost řádně vyplnit formulář pro stížnosti nebo, na základě posouzení *prima facie*, neposkytuje po skutkové a právní stránce dostatečné důvody, jež by doložily existenci protiprávní podpory nebo zneužití podpory, zúčastněnou stranu o tom uvedomí a vyzve ji, aby předložila připomínky ve stanovené lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc. Pokud se zúčastněná strana ve stanovené lhůtě nevyjádří, stížnost se považuje za vzatou zpět. V případě, že je stížnost považována za vzatou zpět, informuje o tom Komise dotyčný členský stát.

Komise zašle stěžovateli kopii rozhodnutí v případě, kterého se daná stížnost týkala.

3. Na svou žádost obdrží zúčastněná strana kopii rozhodnutí podle článků 4 a 9, čl. 12 odst. 3 a článku 13.

KAPITOLA VIII

ŠETŘENÍ HOSPODÁŘSKÝCH ODVĚTVÍ A NÁSTROJŮ PODPORY

Článek 25

Šetření hospodářských odvětví a nástrojů podpory

1. Pokud dostupné informace opodstatňují důvodné podezření, že opatření státní podpory v konkrétním odvětví nebo na základě konkrétního nástroje podpory mohou závažně omezit nebo narušit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu v několika členských státech nebo že stávající podpory v rámci konkrétního odvětví v několika členských státech nejsou nebo přestaly být slučitelné s vnitřním trhem, může Komise provést v různých členských státech šetření určitého hospodářského odvětví nebo použití určitého nástroje podpory. V jeho průběhu si může vyžádat od členských států nebo dotyčných podniků či sdružení podniků informace nezbytné pro použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, přičemž náležitě zohlední zásadu přiměřenosti.

Ve všech žádostech o informace zaslaných podle tohoto článku uvede Komise důvody šetření a výběru adresátů.

Komise zveřejní zprávu o výsledcích svého šetření určitých hospodářských odvětví nebo určitých nástrojů podpory v různých členských státech a vyzve členské státy a všechny dotyčné podniky nebo sdružení podniků k podání připomínek.

2. Informace získané odvětvovými šetřeními mohou být využity v řízeních podle tohoto nařízení.
3. Články 5, 7 a 8 tohoto nařízení se použijí přiměřeně.

KAPITOLA IX

KONTROLA

Článek 26

Výroční zprávy

1. Členské státy předloží Komisi výroční zprávy o všech existujících režimech podpory, které nepodléhají žádné zvláštní oznamovací povinnosti uložené podmíněčným rozhodnutím podle čl. 9 odst. 4.
2. Pokud členský stát i přes upomínku nepředloží výroční zprávu, může Komise ohledně příslušného režimu podpory postupovat v souladu s článkem 22.

Článek 27

Kontrola na místě

1. Má-li Komise vážné pochybnosti o plnění rozhodnutí nevznášet námitky, kladných rozhodnutí nebo podmíněčných rozhodnutí ve vztahu k jednotlivé podpoře, dotyčný členský stát umožní provést Komisi kontrolu na místě, a to poté, co mu bylo umožněno předložit připomínky.
2. Úředníci zmocnění Komisí jsou oprávněni za účelem prověření plnění dotyčného rozhodnutí k následujícímu:
 - a) vstupovat do budov a na pozemky dotyčných podniků;
 - b) požadovat na místě ústní vysvětlení;
 - c) zkoumat účetní knihy a jiné obchodní záznamy a požadovat či pořizovat jejich kopie.

Komisi mohou pomáhat, je-li to nezbytné, nezávislí odborníci.

3. Komise informuje dotyčný členský stát o kontrole na místě a o totožnosti zmocněných úředníků a odborníků, a to písemnou formou a v přiměřené době. Pokud má členský stát řádně odůvodněné námitky vůči výběru odborníků Komisí, budou odborníci jmenováni po společné dohodě se členským státem. Úředníci Komise a odborníci zmocnění provádět kontrolu na místě se prokážou písemným pověřením blíže vymezujícím předmět a účel kontroly.
4. Úředníci, kteří jsou zmocnění členským státem, na jehož území se má konat kontrola, mohou být kontrole přítomni.
5. Komise poskytne členskému státu kopii každé zprávy vytvořené jako výsledek kontroly.
6. Pokud podnik odmítá kontrolu nařízenou rozhodnutím Komise podle tohoto článku, dotyčný členský stát poskytne úředníkům a odborníkům zmocněným Komisí veškerou nezbytnou pomoc, aby jim umožnil provést kontrolu.

Článek 28

Neplnění rozhodnutí a rozsudků

1. Neplní-li dotyčný členský stát podmíněčné nebo záporné rozhodnutí, zejména v případech uvedených v článku 16 tohoto nařízení, může Komise předložit záležitost přímo Soudnímu dvoru Evropské unie v souladu s čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.
2. Pokud Komise dospěje k názoru, že dotyčný členský stát nesplnil rozsudek Soudního dvora Evropské unie, může postupovat ve věci v souladu s článkem 260 Smlouvy o fungování EU.

KAPITOLA X

SPOLUPRÁCE S VNITROSTÁTNÍMI SOUDY

Článek 29

Spolupráce s vnitrostátními soudy

1. Pro účely použití čl. 107 odst. 1 a článku 108 Smlouvy o fungování EU mohou soudy členských států požádat Komisi, aby jim zaslala informace, které má k dispozici, nebo stanovisko v otázkách týkajících se používání pravidel státní podpory.

2. V případech, kdy to vyžaduje jednotné používání čl. 107 odst. 1 nebo článku 108 Smlouvy o fungování EU, může Komise z vlastního podnětu předkládat soudům členských států, které jsou příslušné pro uplatňování pravidel státní podpory, písemné připomínky. Se svolením dotyčného soudu může překládat rovněž ústní vyjádření.

Před formálním předložením svých připomínek informuje Komise o tomto záměru dotyčný členský stát.

Komise může výlučně pro účely přípravy svých připomínek požádat příslušný soud členského státu, aby jí zaslal dokumenty, jež má k dispozici a jež jsou pro ni k posouzení věci nezbytné.

KAPITOLA XI

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

Profesní tajemství

Komise a členské státy, jejich úředníci a jiní zaměstnanci včetně nezávislých odborníků zmocněných Komisí nesmí zveřejnit informace, které získali při používání tohoto nařízení a které jsou předmětem profesního tajemství.

Článek 31

Příjemce rozhodnutí

1. Rozhodnutí přijatá podle čl. 7 odst. 7, čl. 8 odst. 1 a 2 a čl. 9 odst. 9 jsou určena dotyčnému podniku či sdružení podniků. Komise toto rozhodnutí bezodkladně oznámí příjemci a poskytne mu příležitost, aby jí oznámil, které informace považuje za předmět profesního tajemství.

2. Veškerá další rozhodnutí Komise přijatá podle kapitol II, III, V, VI a IX jsou určena dotyčnému členskému státu. Komise je bezodkladně oznámí dotyčnému členskému státu a poskytne mu příležitost, aby jí oznámil, které informace považuje za předmět profesního tajemství.

Článek 32

Zveřejňování rozhodnutí

1. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* souhrnné sdělení o rozhodnutích přijatých podle čl. 4 odst. 2 a 3 a článku 22 ve spojení s čl. 23 odst. 1. Souhrnné sdělení obsahuje informaci o tom, že je možné získat vyhotovení rozhodnutí v závazném jazykovém znění či zněních.

2. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* rozhodnutí přijatá podle čl. 4 odst. 4 v jejich závazném jazykovém znění. V *Úředním věstníku* vydávaném v jazycích odlišných, než je závazné jazykové znění, je závazné jazykové znění doprovázeno závazným shrnutím v jazyce tohoto *Úředního věstníku*.

3. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* rozhodnutí přijatá podle čl. 8 odst. 1 a 2 a článku 9.

4. V případech, kdy se použije čl. 4 odst. 6 nebo čl. 10 odst. 2, zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie* stručné sdělení.

5. Rada může jednomyslně rozhodnout o zveřejnění rozhodnutí podle čl. 108 odst. 2 třetího pododstavce Smlouvy o fungování EU v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 33

Prováděcí předpisy

Komise je oprávněna přijmout postupem podle článku 34 prováděcí předpisy týkající se:

- a) formy, obsahu a jiných podrobností oznámení;
- b) formy, obsahu a jiných podrobností výročních zpráv;
- c) formy, obsahu a jiných podrobností stížností podávaných v souladu s čl. 12 odst. 1 a čl. 24 odst. 2;
- d) podrobností o lhůtách a počítání lhůt a
- e) úrokové sazby podle čl. 16 odst. 2.

Článek 34

Konzultace Poradního výboru pro státní podpory

1. Před přijetím jakéhokoliv prováděcího ustanovení podle článku 33 Komise konzultuje Poradní výbor pro státní podpory zřízený nařízením Rady (EU) 2015/1588 ⁽¹⁾ (dále jen „výbor“).
2. Konzultace výboru se konají na zasedání, které svolá Komise. K oznámení o svolání zasedání se přikládají projednávané návrhy a dokumenty. Zasedání se koná nejdříve po uplynutí dvou měsíců od zaslání oznámení. Tato lhůta může být v naléhavých případech zkrácena.
3. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci, v případě nutnosti hlasováním.
4. Stanovisko je uvedeno do zápisu; kromě toho má každý členský stát právo požádat, aby byl v tomto zápisu uveden jeho postoj. Výbor může doporučit zveřejnění stanoviska v *Úředním věstníku Evropské unie*.
5. Komise přihlíží co nejvíce ke stanovisku výboru. Sdělí výboru, jakým způsobem jeho stanovisko zohlednila.

Článek 35

Zrušení

Nařízení (ES) č. 659/1999 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 36

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. července 2015.

Za Radu
předseda
F. ETGEN

PŘÍLOHA I

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Rady (ES) č. 659/1999	(Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).
Bod 5 odst. 6 přílohy II aktu o přistoupení z roku 2003	
Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006	(Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).
Nařízení Rady (EU) č. 517/2013	(Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 1).
Nařízení Rady (EU) č. 734/2013	(Úř. věst. L 204, 31.7.2013, s. 15).

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 659/1999	Toto nařízení
Články 1 až 6	Články 1 až 6
Článek 6a	Článek 7
Článek 6b	Článek 8
Článek 7	Článek 9
Článek 8	Článek 10
Článek 9	Článek 11
Článek 10	Článek 12
Čl. 11 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 11 odst. 2 první pododstavec návětí	Čl. 13 odst. 2 první pododstavec návětí
Čl. 11 odst. 2 první pododstavec první odrážka	Čl. 13 odst. 2 první pododstavec písm. a)
Čl. 11 odst. 2 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 13 odst. 2 první pododstavec písm. b)
Čl. 11 odst. 2 první pododstavec třetí odrážka	Čl. 13 odst. 2 první pododstavec písm. c)
Čl. 11 odst. 2 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec	Čl. 13 odst. 2 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec
Článek 12	Článek 14
Článek 13	Článek 15
Článek 14	Článek 16
Článek 15	Článek 17
Článek 15a	Článek 18
Článek 15b	Článek 19
Článek 16	Článek 20
Článek 17	Článek 21
Článek 18	Článek 22
Článek 19	Článek 23
Článek 20	Článek 24
Článek 20a	Článek 25
Článek 21	Článek 26
Článek 22	Článek 27
Článek 23	Článek 28
Článek 23a	Článek 29
Článek 24	Článek 30
Článek 25	Článek 31
Čl. 26 odst. 1 a 2	Čl. 32 odst. 1 a 2
Čl. 26 odst. 2a	Čl. 32 odst. 3

Nařízení (ES) č. 659/1999	Toto nařízení
Čl. 26 odst. 3	Čl. 32 odst. 3
Čl. 26 odst. 4	Čl. 32 odst. 4
Čl. 26 odst. 5	Čl. 32 odst. 5
Článek 27	Článek 33
Článek 28	—
Článek 29	Článek 34
—	Článek 35
Článek 30	Článek 36
—	Příloha I
—	Příloha II